

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci

žalobce:

Ing. D. V.,
bytem X,

zastoupen Ing. Petrem Polákem,
bytem Národní obrany 45, Praha,

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,
se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1. P. T.,
bytem X,

2. I. H.,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2016, č. j. ZKI PR-O-14/136/2016-13,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 13. 1. 2016, č.

j. OR-10/2015-209/42 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím katastrální úřad

I) částečně vyhověl námitce žalobce. Vyhověl jí v tom, že pro zobrazení hranice mezi pozemky p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území L. (stejně jako všechny nemovité věci uváděné dále v tomto rozsudku) na straně jedné a pozemky p. č. st. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X na straně druhé (dále též jen „sporná“ nebo „předmětná hranice“) nebude použit záznam podrobného měření změn (dále jen „ZPMZ“) č. 447. Námitce naopak nevyhověl v tom, že předmětná hranice nebude zobrazena v katastrální mapě jako spojnice lomových bodů č. 427-9 a č. 427-24 ze ZPMZ č. 427.

II) rozhodl, že geometrické a polohové určení sporné hranice nebude zobrazeno v katastrální mapě podle výsledků obnovy katastrálního operátu s využitím ZPMZ č. 447, nýbrž bude zobrazeno v souladu s neměřickým záznamem č. 474 a bude tvořeno spojnici lomových bodů č. 474-3, č. 474-4, č. 474-2, č. 474-5 a č. 474-6.

III) rozhodl, že výměra parcel p. č. st. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X evidovaná v souboru popisných informací katastru nemovitostí se nemění a zůstává stejná, tj. výměra parcely p. č. st. X ve výši 363 m², p. č. X ve výši 174 m², p. č. X ve výši 76 m², p. č. X ve výši 24 m², p. č. X ve výši 173 m², p. č. X ve výši 424 m² a p. č. X ve výši 3 605 m².

2. Žalobce uvádí, že je vlastníkem pozemků p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. st. X. Katastrální úřad provedl v katastrálním území L. obnovu katastrálního operátu přepracováním katastrální mapy do digitální formy; platnost obnoveného operátu byla vyhlášena dne 8. 12. 2014. Žalobce podal námitky proti průběhu hranice mezi jeho pozemky p. č. X a p. č. X a pozemky osob zúčastněných na řízení p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. st. X (dříve ve vlastnictví paní L. T.), která podle jeho přesvědčení neodpovídá skutečnosti.
3. Žalobce namítá, že obnovou katastrálního operátu došlo k posunutí hranice mezi pozemky p. č. X a p. č. st. X o cca 1,5 metru směrem na jihozápad, tj. v jeho neprospěch. Katastrální úřad totiž pozemek osob zúčastněných na řízení přesunutím hranice zvětšil, přestože tato hranice vždy byla shodná s jihozápadní (štítovou) stěnou domu č. p. X, která se nijak nezměnila (a její střešní plášť se změnil jen zcela nepatrně a nikdy nebyl širší než 0,3 metru, jak to plyne z historických fotografií ve správním spisu). K takové změně přitom při obnově katastrálního operátu nemůže bez souhlasu vlastníků dojít [srov. § 44 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., katastrální vyhláška, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“)]. Tím žalovaný nezákonně zasáhl do vlastnického práva žalobce, který nyní nemůže vjíždět do dvora a na pozemek p. č. X.
4. Dále žalobce namítá, že správní orgány neměly při obnově katastrálního operátu vycházet ze ZPMZ č. 447. Ten byl totiž vypracován soudním znalcem Ing. R. pro účely občanskoprávního sporu žalobce s paní L. T., které dosud nebylo pravomocně skončeno. Katastrální úřad jej nadto použil dříve, než jej sám od znalce oficiálně převzal. Dále neměly správní orgány vycházet z neměřického záznamu č. 474, který nechal katastrální úřad vyhotovit za účelem opravy sporné hranice v katastrální mapě (srov. § 78 odst. 1 katastrální vyhlášky). Naopak správní orgány měly vycházet ze ZPMZ č. 427 (jde totiž o jediný podklad pořízený přímo v terénu), a nikoli jej nezákonně vyloučit. Konečně správní orgány neměly postupovat podle Návodu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního pro obnovu katastrálního operátu (dále jen „návod ČÚZK“). V dané věci se totiž katastrální úřad účelovým použitím v něm popsanych technických postupů dostal do

rozporu se zákonem č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění zákona č. 106/2016 Sb. (dále jen „katastrální zákon“), a katastrální vyhláškou.

5. Žalobce má také výhrady ke způsobu, jakým katastrální úřad určil identické body. Nesouhlasí s tím, že by bod 419-110 byl jediným identickým bodem, protože je „uvnitř vlastní držby“. Naopak tento bod (a žádný z bodů nacházejících se na jihozápadní stěně nebo na nároží domu č. p. X) není bodem „uvnitř držby“, nýbrž se jedná o body na sporné hranici. Pojem „uvnitř vlastní držby“ vyložil katastrální úřad chybně; správný význam pojmu je podle žalobce „uvnitř pozemku“. Tyto body se přitom nikdy uvnitř pozemku nenacházely, neboť již desítky let trvající katastrální praxe zakresluje budovy výlučně podle jejich stěn, nikoli podle obvodu střešního pláště (resp. okraje okapu). Ostatně katastrální úřad nevysvětlil, proč pokládal za identický bod právě a jediné bod 419-110, a nikoli též ostatní body (419-102, resp. 427-28, 419-111, 419-112, 419-113, 419-114, 427-26 a 427-27; v žalobě žalobce chybně uvádí 119 místo 419 – pozn. soudu) nacházející se na nárožích stěn budovy č. p. X. Katastrální úřad také neměl při své činnosti zohlednit vlastnictví sousedních parcel.
6. Konečně žalobce namítá, že se katastrální úřad nevypořádal se znaleckým posudkem doc. Ing. V. Č., přestože mu to žalovaný uložil rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015. Důvodem pro neprovedení tohoto důkazu, resp. nevypořádání se s ním nemůže být skutečnost, že byl původně pořízen pro účely občanskoprávního sporu žalobce s paní L. T..
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatuje, že žalobce opakuje námitky, které již vznesl v průběhu správního řízení, a proto plně odkazuje na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, v nichž byly vesměs vypořádány. Obecně žalovaný podotýká, že – jak plyne z četné judikatury správních soudů – katastr nemovitostí má ryze evidenční funkci a nemůže v rámci své činnosti rozhodovat o vlastnickém právu. V uvedené věci proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním analogové mapy do digitální podoby. Přitom se neprovádí zjišťování průběhu hranic v terénu, nýbrž dochází pouze k převedení stávající mapy do digitální podoby pomocí výpočetní techniky způsobem, který je popsán v napadeném rozhodnutí.
8. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvádí, že při obnově katastrálního operátu skutečně došlo k pochybení, neboť katastrální úřad pro určení sporné hranice převzal podrobné body ze ZPMZ č. 447, který vznikl pro účely občanskoprávního sporu mezi žalobcem a paní L. T., a nadto až po vyhlášení platnosti obnoveného operátu. Katastrální úřad proto v rámci řízení o námitkách vyhotovil neměřický záznam (ten v souladu s § 78 odst. 1 katastrální vyhlášky nemusí být prováděn v terénu) č. 474, jehož podrobné body č. 474-3, č. 474-4, č. 474-5 a č. 474-6 na sporné hranici byly určeny vektorizací rastrového obrazu mapy pozemkového katastru a podrobný bod č. 474-2 byl určen transformací souřadnic bodu 140-9 z geometrického plánu č. 140-9/1996. Ze soutisku mapy pozemkového katastru a katastrální mapy platné před obnovou operátu je zřejmé, že nově určené body nepřekračují maximální přípustné odchylky. Naopak body č. 427-24 (jihozápadní roh domu č. p. x) a č. 427-9 (jihovýchodní roh domu č. p. x) přesahují mezní chybu zobrazení; neleží tedy na sporné hranici. Současná podoba sporné hranice je nyní v katastru evidována bez použití ZPMZ č. 447 (ten neměl být vůbec použit) a zcela nevychází ani ze ZPMZ č. 427 (ten byl vyhotoven jen pro zaměření identických bodů); naopak vychází z údajů v pozemkovém katastru a údajů v katastrální mapě před obnovou katastrálního operátu (jiné výsledky zeměměřické činnosti určující spornou hranici v měřické dokumentaci katastrálního úřadu nejsou). Žalovaný dále podrobně vysvětluje,

kteřé podklady a které identické body byly při zjišťování polohy sporné hranice použity (k tomu v podrobnostech dále).

9. Námitka, že se žalovaný nevyjádřil ke znaleckým posudkům, není pravdivá; mimoto se k nim podrobně vyjádřil také katastrální úřad, přičemž rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek. Při obnově katastrálního operátu se místní šetření zásadně neprovádí (srov. § 43 katastrálního zákona) a katastrální úřad vychází z dřívějších pozemkových evidencí a dalších podkladů měřické dokumentace; znalecké posudky ani dobové fotografie pro tyto účely nelze využít. Namítá-li žalobce, že návod ČÚZK je pouze nezávazný interní dokument, není to pravda; jedná se o podklad vydaný Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním na základě zákona [§ 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřických a katastrálních orgánech“)] a stanoví pro všechny katastrální úřady závazné postupy při obnově katastrálního operátu, což zabezpečuje naplňování zásady jednotnosti a předvídatelnosti rozhodování.
10. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
11. Žalobce v replice obsáhle nesouhlasí s argumentací žalovaného, vesměs však opakuje to, co již uvedl v žalobě. Zdůrazňuje zejména, že ani při obnově katastrálního operátu nelze provádět žádné změny bez souhlasu vlastníků.
12. Někdejší osoba zúčastněná na řízení paní L. T. ve svém vyjádření nesdělila žádnou pro věc podstatnou skutečnost. Soud v průběhu řízení zjistil a z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 12. 2018, č. j. 32 D 79/2018-69, ověřil, že paní L. T. zemřela dne ... a pozemky p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. st. X po ní zdědily osoby zúčastněné na řízení č. 1 a č. 2. S nimi soud v souladu s § 107 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitým na základě § 64 s. ř. s., pokračuje v řízení jako s procesními nástupci paní T.. Jelikož podle § 107 odst. 4 o. s. ř. musí nově vstoupivší účastníci přijmout stav řízení, který zde je v době jejich nástupu, nevyzýval soud osoby zúčastněné na řízení k novému vyjádření.
13. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. V podání doručeném dne 3. 12. 2014 žalobce upozornil katastrální úřad na to, že v obnoveném katastrálním operátu předmětná hranice neodpovídá skutečnosti; o věci je vedeno občanské soudní řízení. Po doplnění doručeném dne 5. 1. 2015, v němž žalobce namítl, že katastrální úřad neměl při obnově katastrálního operátu vycházet ze ZPMZ č. 447, nýbrž měl správně vyjít ze ZPMZ č. 427, zahájil katastrální úřad dne 7. 1. 2015 řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, o čemž vyrozuměl účastníky, včetně L. T..
14. Katastrální úřad k věci shromáždil rozsáhlé podklady týkající se pozemků přiléhajících ke sporné hranici a jejího zobrazení v historických mapových a měřických podkladech. Podklady obsahují mimo jiné výpisy z katastru nemovitostí k pozemkům přiléhajícím ke sporné hranici, kopie map pozemkového katastru, kopie z pozemkových knih, polní náčrty, mapy evidence nemovitostí, rozhodnutí civilních soudů v dědických věcech a různé smlouvy týkající se převodu předmětných pozemků. Dále jsou součástí podkladů ZPMZ č. 447 a vytyčovací náčrt č. 447-5/2014 vypracované soudním znalcem Ing. J. R., kterými na žádost Okresního soudu Praha-východ vytyčil spornou hranici v terénu; ZPMZ č. 427, kterým katastrální úřad při obnově katastrálního operátu zaměřil identické body pro tvorbu digitalizované katastrální mapy; ZPMZ č. 419, který byl vypracován za účelem (nerealizovaného) rozdělení pozemku p. č. X; soutisk mapy pozemkového katastru a

digitalizované katastrální mapy a zobrazení bodů na předmětné hranici v digitalizované katastrální mapě. Konečně je součástí podkladů instrukce k provádění nařízeného zemského vyměřování za účelem všeobecného katastru z roku 1824 a instrukce pro měřické práce z roku 1939.

15. Dne 12. 1. 2015 katastrální úřad poučil účastníky o možnosti se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Toho využila L. T., která přitom dne 16. 1. 2015 a 20. 1. 2015 učinila součástí správního spisu mj. znalecký posudek Ing. R., historické rodinné fotografie zachycující i dům č. p. X a listiny svědčící o sousedských sporech s žalobcem. Svého práva využil i žalobce, který se podáními ze dne 26. 1. 2015 a 27. 1. 2015 k věci vyjádřil; ve vyjádřeních zejména opakoval své výhrady k užití ZPMZ č. 447. Dne 6. 2. 2015 paní T. na výzvu předložila znalecký posudek vypracovaný (na objednávku žalobce pro účely občanskoprávního soudního řízení) znalcem doc. Ing. V. Č..
16. Součástí správního spisu je dále neměřický záznam č. 465 vyhotovený katastrálním úřadem za účelem opravy chybného zobrazení hranic v obnoveném katastrálním operátu tak, aby odpovídaly původním výsledkům zeměměřických činností (geometrickému plánu č. 140-9/96 a mapě pozemkového katastru) a soutisk tohoto neměřického záznamu s rastrem mapy katastru nemovitostí a s rastrem mapy pozemkového katastru. Dne 24. 2. 2015 katastrální úřad poučil účastníky o možnosti se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Toho využil žalobce a dne 13. 3. 2015 podal další vyjádření.
17. Rozhodnutím ze dne 9. 4. 2015 katastrální úřad námitkám žalobce vyhověl a rozhodl tak, že geometrické a polohové určení vlastnické hranice nebude v katastrální mapě zobrazeno v souladu s ZPMZ č. 447, nýbrž v souladu s neměřickým záznamem č. 465 a bude tvořena lomovými body 465-1, 465-2, 465-9, 465-3 a 465-4. V úvodu rozhodnutí katastrální úřad zrekapituloval dosavadní průběh řízení a zareagoval na jednotlivá tvrzení žalobce obsažená v jeho četných vyjádřeních. Ve vlastním odůvodnění připomněl, že předmětem námítky je zobrazení sporné hranice v katastrální mapě po obnově katastrálního operátu. První mapování v L. proběhlo v roce 1841 podle císařského patentu Františka I. z roku 1817 a na něj navazující měřické instrukce z roku 1824. Z ní mimo jiné plyne, že půdorys venkovských stavení nacházejících se na hranici pozemků různých vlastníků se určoval jako obvod střešního pláště, resp. okrajem okapu (to je případ jihozápadní štítové stěny domu č. p. X na pozemku p. č. st. X); oproti tomu půdorys stavení sousedícího s pozemky téhož vlastníka se určoval průnikem zdiva se zemí (to je případ severovýchodní štítové stěny domu č. p. X). Takto zakreslená hranice se od té doby neměnila, jak to plyne z údajů stabilního katastru (1893), z mapy Jednotné evidence půdy (1961), z mapy evidence nemovitostí a z platné katastrální mapy (ve stavu před obnovou katastrálního operátu). Jihozápadní hranice pozemku p. č. st. X není a nikdy nebyla tvořena průnikem zdiva domu se zemí, nýbrž průnikem původního okraje střechy (okapu) se zemí. Ani ve svých dalších částech nebyla sporná hranice měněna (jakož ani její zobrazení v katastrální mapě), přestože vlastníci přiléhajících pozemků se opakovaně měnili, jak to katastrální úřad podrobně rozebral. Na žádost Okresního soudu Praha-východ spornou hranici vytyčil soudní znalec Ing. J. R., o čemž vyhotovil ZPMZ č. 447. Katastrální úřad z tohoto náčrtu pro účely obnovy katastrálního operátu v zájmu co nejvyšší přesnosti převzal souřadnice některých lomových bodů. To však učinit neměl, neboť se jednalo o podklad vyhotovený pro potřeby soudního sporu, a nadto se tak stalo ještě před tím, než katastrální úřad tento ZPMZ oficiálně převzal. Aby napravil toto pochybení, vyhotovil katastrální úřad neměřický záznam č. 465, na jehož základě (po právní moci tohoto rozhodnutí) provede

opravu zobrazení sporné hranice v katastrální mapě již bez údajů získaných ze ZPMZ č. 447. ZPMZ č. 427, jehož využití se žalobce domáhá, užít nelze, neboť ten nezobrazuje průběh vlastnické hranice, nýbrž pouze zaměření identických bodů (v terénu trvale označené a jednoznačně identifikovatelné body, které jsou využitelné pro transformaci souřadnic bodů z využitelných podkladů). Při zobrazení vlastnické hranice tak katastrální úřad vycházel z vektorizace rastru mapy pozemkového katastru a geometrického plánu č. 140-9/1996 (na jehož základě byl rozdělen pozemek p. č. X). Obnovou katastrálního operátu přepracováním nebyla vlastnická hranice nijak měněna, naopak je zobrazena stejně jako před obnovou. Nemohlo tudíž být zasaženo do vlastnického práva žalobce. Otázka skutečného užívání nemovitých věcí není předmětem řízení před katastrálním úřadem. Ke znaleckému posudku doc. Ing. V. Č. se katastrálnímu úřadu nepřísluší vyjadřovat.

18. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Nesouhlasil se závěry katastrálního úřadu, že jihozápadní hranice pozemku p. č. st. X je určena okrajem střechy domu č. p. X; ten by totiž mohl mít maximálně několik desítek centimetrů, nikoli 1,5 metru. Prostor mezi štítovou jihozápadní stěnou domu č. p. X a údajnou jihozápadní hranicí pozemku p. č. st. X podle přesvědčení žalobce nikdy neexistoval a tento stav byl založen obnovou katastrálního operátu. Naopak katastrální úřad nezohlednil, že se mezi pozemky p. č. X a p. č. st. X nachází – dříve plaňkový, nyní drátěný – plot (zachycený i na přiložených dobových fotografiích), který svědčí o desetiletí trvajícím pokojném stavu; hranice mezi pozemky je tedy ve skutečnosti určena tímto plotem.
19. Dne 25. 5. 2015 oznámil katastrální úřad účastníkům, že bylo podáno odvolání, a požádal je, aby se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřili. Paní T. dne 2. 6. 2015 a opětovně 4. 6. 2015 do protokolu sdělila, že s odvoláním nesouhlasí, a předložila mj. větší počet rodinných fotografií, které zachycují dům č. p. X a jeho bezprostřední okolí.
20. Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015 žalovaný rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Prvostupňové rozhodnutí posoudil jako nezákonné, neboť body č. 427-9, č. 427-24 a č. 427-28 ze ZPMZ č. 427 nejsou identickými body, a proto neměly být v neměřickém záznamu č. 465 použity pro blokovou transformaci rastrového obrazu mapy pozemkového katastru. Konstatoval také, že se katastrální úřad nevypořádal s námitkami žalobce převzatými z různých znaleckých posudků; byť katastrální úřad nemusí provést navržený důkaz znaleckým posudkem, jsou-li jeho části zopakovány v argumentaci účastníka, musí se s ní vypořádat. Žalovaný uložil katastrálnímu úřadu, aby vyhotovil nový neměřický záznam, kterým opraví zobrazení vlastnické hranice v katastrální mapě tak, aby se shodovalo se zobrazením v předchozích mapových podkladech. Dále mu uložil, aby se v novém rozhodnutí vypořádal s veškerou argumentací žalobce. Ostatní závěry katastrálního úřadu potvrdil a další námitky žalobce označil za nedůvodné.
21. Katastrální úřad poté pokračoval v řízení. Učinil součástí správního spisu ZPMZ č. 140 z roku 1996 vyhotovený Ing. T. Č., kterým mj. došlo k rozdělení pozemku p. č. X na pozemky p. č. X a p. č. X, a neměřický záznam č. 474 vyhotovený katastrálním úřadem za účelem opravy chybného zobrazení hranic parcel v katastrální mapě podle původních výsledků zeměměřických činností. Dne 25. 8. 2015 vložil žalobce do spisu další vyjádření. Dne 25. 11. 2015 katastrální úřad poučil účastníky řízení o možnosti se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Tohoto práva využil mj. žalobce, který dne 7. 12. 2015 doručil své další vyjádření. Dne 11. 12. 2015 opět katastrální úřad poučil účastníky řízení o možnosti se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Dne 21. 12. 2015 doručil žalobce své další vyjádření. Dne 12. 1. 2016 vydal katastrální úřad (v pořadí druhé) prvostupňové

rozhodnutí, jehož výrok je podrobně rekapitulován v bodě 1 tohoto rozsudku. V části obsahující rekapitulaci a historické shrnutí vlastnických vztahů k předmětným pozemkům a mapování v L. od roku 1841 do současnosti se odůvodnění prvostupňového rozhodnutí shoduje s odůvodněním rozhodnutí ze dne 9. 4. 2015 (příčemž dosavadní průběh řízení rekapituluje až do vydání prvostupňového rozhodnutí). Katastrální úřad dále vysvětlil, že vyhotovil nový neměřický záznam č. X (namísto neměřického záznamu č. 465, který žalovaný vyhodnotil jako nezákonný), v němž je sporná hranice tvořena spojnicemi lomových bodů č. 474-3, č. 474-4, č. 474-2, č. 474-5 a č. 474-6. Tyto body byly určeny vektorizací rastru mapy katastru nemovitostí v souladu s mapou pozemkového katastru, s výjimkou bodu č. 474-2, jehož souřadnice byly vypočítány transformací souřadnic bodu č. 140-9 ze ZPMZ č. 140 z místního systému do systému jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“). Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bude provedena oprava zobrazení sporné hranice podle neměřického záznamu č. 474. Katastrální úřad se také stručně vyjádřil k posudku doc. Ing. V. Č., který byl pořízen pro potřeby občanskoprávního sporu žalobce s paní T.. Doc. Ing. Č. vycházel z první verze ZPMZ č. 140, která byla geodetu Ing. Č. katastrálním úřadem vrácena k dopracování, tedy z verze nepotvrzené katastrálním úřadem (ten potvrdil až další verzi tohoto ZPMZ).

22. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání (v zásadě shodně jako v žalobě) namítal, že je prvostupňové rozhodnutí nezákonné, že se katastrální úřad neřídil právním názorem žalovaného vysloveným v rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015 (zejm. se dostatečně nevypořádal se znaleckým posudkem doc. Ing. Č.), že se ve věci mělo konat místní šetření, že katastrální úřad neměl určit spornou hranici podle historických mapových podkladů, nýbrž podle desetiletí trvajícího pokojného stavu, tj. shodně s jihozápadní štítovou stěnou domu č. p. X, že katastrální úřad špatně určil identické body a že katastrální úřad neměl vycházet z neměřického záznamu č. 474, a naopak měl vycházet ze ZPMZ č. 427.
23. Dne 4. 5. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V úvodu stručně shrnul dosavadní průběh řízení. Dále poukázal na ryze evidenční funkci katastru nemovitostí a technickou funkci obnovy katastrálního operátu, kterou nelze založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitým věcem. Jelikož ve spisové dokumentaci katastrálního úřadu není založen původní výsledek zeměměřické činnosti z roku 1841, lze souřadnice lomových bodů na sporné hranici určit pouze vektorizací rastrových obrazů základních podkladů; rastr se pak transformuje na identické body. Katastrální úřad původně nesprávně převzal některé podrobné body ze ZPMZ č. 447, což se pokusil napravit vypracováním neměřického záznamu č. 465, v němž však pokládal za identické některé podrobné body, které překračují maximální přípustné odchylky (zejména se jedná o body č. 427-24 a č. 427-9). Na to jej žalovaný upozornil ve svém předchozím zrušovacím rozhodnutí a katastrální úřad následně vypracoval nový měřický záznam č. 474 za použití jen vyhovujících identických bodů. Dále se žalovaný zabýval obsáhlými odvolacími námitkami žalobce, které podrobně vypořádal a bez výjimky je vyhodnotil jako nedůvodné. Jde-li o námitku, že katastrální úřad špatně zvolil identické body, konstatoval žalovaný, že pro transformaci bloku musí být tyto body nejméně čtyři, jejich volba záleží na zpracovateli a ten ji musí zdůvodnit, což také učinil, a žalovaný odůvodnění převzal do odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále se žalovaný zabýval námitkami žalobce založenými na znaleckém posudku doc. Č.. Navázal na argumentaci katastrálního úřadu a shledal v posudku i další nedostatky – např. že znalec chybně považoval všechny body na nárožích budov za identické a není zjevné, jaké

kontrolní body vlastně testoval. Žalovaný dále odmítl námitku žalobce, že se ve věci mělo konat místní šetření; to se při obnově katastrálního operátu přepracováním nekoná.

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O věci soud rozhodl postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci ani na výzvu soudu nesdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

25. Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona je obnovou katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.

Podle § 43 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.

26. Soud úvodem předesílá, že žalobce uplatnil v žalobě totožné námitky jako v řízení před správními orgány. Žalovaný se s argumenty žalobce v napadeném rozhodnutí důkladně vypořádal, a to vyčerpávajícím způsobem a zcela přesvědčivě. Soud nemá, co by k odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnil, plně se s ním ztotožňuje. Žalobní body proto vypořádal pouze vymezením základních argumentů vyvracejících jejich důvodnost, přičemž v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

27. Žalobce nejprve namítá, že při obnově katastrálního operátu došlo ke změně sporné hranice v části mezi pozemky p. č. X a p. č. st. X v jeho neprospěch, tj. k jejímu posunutí o přibližně 1,5 metru směrem na jihozápad. Této námitce soud nepřisvědčil z důvodů, které uvede dále.

28. Žalobce má pravdu v tom, že sporná hranice byla bezprostředně po obnově katastrálního operátu zakreslena nesprávně. Pochybení spočívající v neoprávněném užití ZPMZ č. 447 (který byl vyhotoven Ing. J. R. jen jako podklad pro občanskoprávní soudní spor a v rozhodné době nebyl ještě do katastru nemovitostí oficiálně převzat) uznal i katastrální úřad již ve svém prvním rozhodnutí ze dne 9. 4. 2015, námitkám žalobce vyhověl a za účelem zobrazení sporné hranice bez údajů obsažených v ZPMZ č. 447 vyhotovil neměřický záznam č. 465. Jak však konstatoval žalovaný ve svém zrušovacím rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015, katastrální úřad v neměřickém záznamu č. 465 chybně zvolil identické body, a proto ani tento neměřický záznam nelze použít. Zavázal proto katastrální úřad, aby vypracoval nový neměřický záznam se správně zvolenými identickými body (respektujícími maximální přípustné odchylky), což katastrální úřad učinil v neměřickém záznamu č. 474. Žalovaný nový neměřický záznam napadeným rozhodnutím aproboval. Tím se po právní moci napadeného rozhodnutí podařilo napravit původní pochybení v zobrazení sporné hranice.

29. Žalobce však nemá pravdu v tom, že by se v důsledku obnovy katastrálního operátu (při přechodu na digitalizovanou katastrální mapu) posunula sporná hranice o 1,5 metru v jeho neprospěch. Jak totiž plyne z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, sporná hranice se

neměnila od roku 1841, kdy byla při mapování poprvé zakreslena. Tato hranice přitom nebyla nikdy určena jihozápadní (štítovou) stěnou domu č. p. X (jak se žalobce mylně domnívá), nýbrž v určité vzdálenosti od této stěny na jihozápad. Důvodem, který katastrální úřad přesvědčivě vysvětlil v prvostupňovém rozhodnutí, je skutečnost, že v 19. století se určoval půdorys venkovských stavení nacházejících se na hranici pozemků různých vlastníků obvodem střešního pláště, resp. okrajem okapu. Toto zdůvodnění má oporu v historických měřických instrukcích, jež jsou součástí správního spisu. Naopak nic ve správním spisu nesvědčí o tom, že by se od roku 1841 do současnosti (tedy za posledních 175 let) sporná hranice jakkoli změnila. Ke změně nedošlo ani při obnově katastrálního operátu (s výjimkou pochybení vysvětleného v předchozím odstavci, které nemělo povahu žalobcem vytýkaného posunutí hranice o 1,5 metru v jeho neprospěch a které správní orgány napravily). Lze uzavřít, že nikdy v historii a ani v důsledku obnovy katastrálního operátu se sporná hranice nezměnila ani ve prospěch, ani v neprospěch žalobce.

30. K tomu je třeba doplnit, že z žaloby je patrné, že ani sám žalobce neporovnává průběh vlastnické hranice v katastrální mapě před obnovou katastrálního operátu a po ní, nýbrž svou představu o tom, kudy vlastnická hranice v terénu skutečně probíhá (tu soud s ohledem na povahu a intenzitu sporů mezi žalobcem a paní T. nemůže nazvat faktickým, tím méně pokojným stavem), s podobou vlastnické hranice v katastrální mapě.
31. V průběhu řízení žalobce střídavě tvrdil, že tato hranice má a) být blíže u štítové jihozápadní zdi domu č. p. X, protože přesah střechy nemohl ani historicky být tak velký, aby opodstatnil její průběh podle katastrální mapy, nebo že b) má být shodná s průnikem zdiva štítové jihozápadní zdi domu č. p. X se zemí, neboť takto se v současnosti hranice stavebních pozemků určují a o takovém průběhu hranice svědčí i desítky let udržovaný pokojný stav stabilizovaný plotem. Žalobce se nijak netají (dokonce to v žalobě výslovně uvádí) tím, že hlavním důvodem, proč podal námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu a následně žalobu, je občanskoprávní spor mezi ním a L. T. o průběhu sporné hranice. Soud však musí konstatovat, že žalobce patrně od řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu očekával výsledky, které se neslučují s jeho předmětem. Jak na to poukázaly správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích, podstatou obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, která proběhla v roce 2014 v L., je převedení dosavadní analogové mapy na digitalizovanou mapu. Nedošlo tedy k ověřování údajů v mapách přímo v terénu, jen se dosavadní analogová mapa (která představovala pouze zakreslení – obraz katastrálního území) převedla na mapu digitální (která představuje soubor digitálních údajů). Při tvorbě nového operátu tedy k žádnému zaměření hranic v katastrálním území L. nedošlo a průběh sporné hranice byl bez dalšího převzat z dřívější analogové mapy, resp. z dalších měřických podkladů dostupných v katastru nemovitostí.
32. Pro určení průběhu sporné hranice při obnově katastrálního operátu bylo rozhodné jen to, jakým způsobem byla zakreslena v dosavadních mapových podkladech (v obnovovaném souboru geodetických informací). Naopak je nerozhodné, zda v roce 1841 střecha skutečně přesahovala jihozápadní štítovou stěnu o 1,5 metru (tj. o současnou vzdálenost mezi touto stěnou a spornou hranicí), nebo o jinou (menší) vzdálenost, jak o tom žalobce spekuluje a dokládá dobovými fotografiemi. Jinými slovy, i kdyby se v roce 1841 geometr dopustil chyby (čemuž nic nenasvědčuje), jednalo by se o *status quo* dnes již nezměnitelný. Na věci nemůže nic změnit ani to, že v současnosti se obvod budov v katastrální mapě a dalších měřických podkladech zakresluje podle průniku zdiva se zemí, jelikož k prvnímu a od té

doby nezměněnému zákresu sporné hranice došlo v době, kdy pro zakreslování obvodu budov platila jiná pravidla. Konečně pro věc nemá význam ani představa účastníků řízení o průběhu vlastnické hranice.

33. Dále žalobce namítá, že katastrální úřad neměl vycházet ze ZPMZ č. 447 vypracovaného Ing. J. R.. Soud k tomu uvádí, že katastrální úřad z něj sice původně při obnově katastrálního operátu vycházel, avšak k námitce žalobce shledal, že tak učinit neměl. Toto pochybení tak bylo záhy napraveno (jak je podrobně rozvedeno v bodě 28 tohoto rozsudku) vypracováním neměřického záznamu č. 465, který byl posléze nahrazen neměřickým záznamem č. 474. Správní orgány tedy této námitce vyhověly již v průběhu správního řízení a současná podoba sporné hranice (po právní moci napadeného rozhodnutí) již není založena na ZPMZ č. 447. Tato žalobní námitka je tedy nedůvodná.
34. Žalobce dále namítá, že katastrální úřad neměl vycházet z neměřického záznamu č. 474, a naopak měl pro zobrazení sporné hranice vyjít ze ZPMZ č. 427. Tato námitka opakovaně zazněla ve správním řízení a správní orgány obou stupňů se s ní opakovaně vypořádaly ve svých rozhodnutích. ZPMZ č. 427, jehož užití pro zobrazení sporné hranice se žalobce domáhá, představuje zaměření identických bodů pro tvorbu digitalizované katastrální mapy. Z jeho náčrtu č. 6 vyplývá, že jihozápadní nároží budovy č. p. X byla zaměřena jako body č. 427-9 a č. 427-24 (viz popis těchto bodů jako roh budovy). Po provedení soutisku digitalizované katastrální mapy a rastru pozemkového katastru bylo ovšem zjištěno, že body č. 427-9 a č. 427-24 se nacházejí v takové vzdálenosti od předmětné hranice, že překračují maximální přípustné odchylky, a není je tedy možné pro zobrazení sporné hranice v katastrální mapě využít. Podle bodu 15.1 přílohy katastrální vyhlášky činí pro mapu pozemkového katastru v měřítku 1:2880 povolená odchylka 1,3 metru; u bodu č. 427-24 však odchylka činí 1,75 metru a u bodu č. 427-9 1,56 metru. Uvedené zjištění potvrzuje předpoklad založený na historických podkladech metodického charakteru, že tato hranice pozemku nebyla vyznačena v místě průniku zdiva se zemí, nýbrž jako průmět obvodu střechy (jde o zákres stavby na hranici cizí držby). Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí i samotného neměřického záznamu č. 474, byly využity identické body 427-22, 427-23 a 427-29, jejichž poloha byla v terénu zaměřena při vypracování ZPMZ č. 427; není tedy pravda, že by tento ZPMZ byl zcela vyloučen, vyloučeny byly toliko zaměřené body, které nebylo možné vyhodnotit jako identické z důvodu překročení přípustných odchylek. Neměřický záznam č. 474 byl katastrálním úřadem vypracován za využití jen těch podkladů, z nichž lze pro účely správného zobrazení sporné hranice v katastrální mapě vycházet, tj. z mapy pozemkového katastru (vektORIZací jejího rastrového obrazu byly určeny body č. 474-3, č. 474-4, č. 474-5 a č. 474-6; při transformaci přitom byly užity vhodné identické body zaměřené v ZPMZ č. 427) a z geometrického plánu č. 140-9/1996 (transformací souřadnic bodu 140-9 byl určen bod č. 474-2). Soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, které podrobně vysvětlily, proč vycházely z neměřického záznamu č. 474 a proč nemohly využít všechny body vyznačené v ZPMZ č. 427. Oproti tomu žalobce neuvedl žádné důvody, proč měly podle jeho názoru správní orgány postupovat právě opačně, než postupovaly, mimo to, že pokud by tak učinily, byla by sporná hranice zobrazena k jeho spokojenosti. Námitka je nedůvodná.
35. Dále žalobce namítá, že katastrální úřad nezákonně postupoval podle návodu ČÚZK, protože státní moc lze uplatňovat pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Tento návod není součástí právního řádu České republiky, je v rozporu

s katastrálním zákonem a katastrální vyhláškou a je nesrozumitelný pro každého bez zeměměřického vzdělání.

36. Soud k tomu uvádí, že návod ČÚZK pro obnovu katastrálního operátu vydává ČÚZK na základě zákonného zmocnění obsaženého v § 3 odst. 1 písm. d) zákona o zeměměřických a katastrálních orgánech, které mu ukládá řídit činnost zeměměřických a katastrálních inspektorátů a katastrálních úřadů. Jedná se o tzv. vnitřní předpis. Povahou vnitřních předpisů se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Ao 1/2011-49, v němž se odkázal na „závěry doktríny, která je sice označuje různými způsoby (interní normativní akty, instrukce, vnitřní instrukce, interní normativní instrukce atd.), avšak na definici jejich podstatných znaků se v zásadě shoduje. Např. podle D. Hendrycha se jedná o „akty abstraktní povahy, které regulují poměry uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek, mezi nimiž právně existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti (...) obsahem vnitřních předpisů jsou hlavně závazné pracovní postupy, informační toky, konkrétní instrukce podřízeným pracovníkům nebo úřadům a zařízením, spisový řád, jednací řád, jakož i vnitřní kontrolní mechanismy.“ (Hendrych, D. *Správní věda. Teorie veřejné správy*. Praha: ASPI, a. s., 2007, 2. vydání, str. 75). Podle dalších autorů jsou interní normativní instrukce „platné a závazné v takových systémech, kde jsou dány vztahy nadřízenosti a podřízenosti. Určujícím znakem interních instrukcí je tedy to, že se jimi jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků.“ (Kubů, L. - Hungr, P. - Osina, P. *Teorie práva*. Praha: Linde, 2007, str. 60-61). V podobném duchu definovala vnitřní předpisy i prvorepubliková doktrína. Podle F. Weyra „[I]nstrukcí rozumí se obecně závazný návod či poučení, kterého se dostává jedním úředním orgánem druhému o tom, jak dlužno určitou věc nebo skupinu věcí vyřídit.“ Weyr dále zdůrazňuje, že s ohledem na jejich interní povahu nemohou z instrukcí vznikat žádná „bezprostřední“ či „přímá“ subjektivní práva a povinnosti jednotlivcům, instrukce zavazují pouze „úřední orgány“ (Weyr, F. „Instrukce“ In: *Slovník veřejného práva československého. Svazek II. Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2000 [1932], str. 11-14).*

To ovšem neznamená, že by vnitřní předpisy nemohly nijak ovlivňovat činnosti, při kterých správní orgány působí navenek, vůči adresátům veřejné správy. Naopak, typickým příkladem takových vnitřních předpisů jsou pokyny vydávané ústředními orgány státní správy ke sjednocení správní praxe - např. pokyny řady D („daně“) vydávané Ministerstvem financí. Přitom platí, že pokud orgány finanční správy vystupují vůči daňovému subjektu v rozporu s těmito pokyny, může se jich tento ve správním řízení, potažmo ve správním soudnictví, dovolávat. K judikatuře Nejvyššího správního soudu týkající se stability správní praxe a s ní související otázce významu interních normativních aktů viz např. rozsudek ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005-57 (Sb. NSS č. 605/2005), rozsudek ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86, rozsudek ze dne 23. 8. 2007, č. j. 7 Afs 45/2007-251, (Sb. NSS č. 1383/2007), či usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132 (Sb. NSS č. 1915/2009). Soudy však nejsou oprávněny k tomu, aby v obecné rovině přezkoumávaly a hodnotily tyto vnitřní předpisy samotné. Jsou-li některé v nich obsažené pokyny v rozporu s normativními právními akty, pak je povinností správního orgánu je neaplikovat, případně je vyložit a aplikovat způsobem, který je konformní se zákonem či s mezinárodními závazky České republiky. Zhodnocení, zda k takové situaci došlo, však může soud provést pouze na podkladě konkrétního sporu, nikoliv in abstracto, přezkumem vnitřního předpisu jako takového. Jinak řečeno, nelze soudně napadat přímo vnitřní předpis, zpochybňovat lze pouze jeho aplikaci v konkrétním případě.“

37. Nelze tedy dát za pravdu žalobci, že podle návodu ČÚZK neměly správní orgány postupovat, resp. že je proto jejich postup nezákonný. Je tomu právě naopak, neboť návod stanoví jednotné závazné postupy pro správní orgány provádějící obnovu katastrálního operátu, aby byla zajištěna zásada předvídatelnosti veřejné správy v podobě konstantní správní praxe. Správní orgány jsou (na rozdíl od žalobce) vnitřními předpisy vázány. Žalobce má pravdu, že pro něj není návod ČÚZK závazný (ostatně mu žádné povinnosti neukládá), to však neznamená, že má právo na to, aby podle něj správní orgán nepostupoval při vydání rozhodnutí, jehož je adresátem. Ani skutečnost, že se jedná o předpis složitý a pro žalobce nesrozumitelný, není na překážku. Tato míra složitosti textu návodu je pochopitelná, neboť upravuje složitou odbornou problematiku. Lze uzavřít, že samotné užití návodu ČÚZK není v rozporu s právními předpisy, nýbrž právě naopak. Žalobce neuvedl žádné konkrétní tvrzení, že správní orgány v některém jednotlivém aspektu návod aplikovaly v rozporu s právními předpisy a způsobily mu tím zásah do jeho práv. V souladu s výše citovaným právním názorem Nejvyššího správního soudu proto soud nemá důvod přezkoumávat zákonnost návodu abstraktně. Námitka je nedůvodná.
38. Žalobce dále namítá, že katastrální úřad nesprávně určil jednotlivé identické body. Identický bod je podrobný bod v terénu, který je jednoznačně identifikovatelný a zobrazený v katastrální mapě (§ 75 odst. 3 katastrální vyhlášky), tedy trvalým způsobem označené původní lomové body na hranicích katastrálních území nebo pozemků, na obvodu budov, nebo na jiných trvalých předmětech obsahu katastrální mapy za předpokladu, že se jejich původní podoba nezměnila. Soud k tomu poznamenává, že tuto námitku žalobce opakovaně vznesl v průběhu správního řízení a správní orgány mu důvody, proč byly určeny konkrétní identické body, opakovaně vysvětlily (např. na straně 12 – 15 napadeného rozhodnutí). Soud se s argumentací správních orgánů obou stupňů co do volby identických bodů ztotožnil a odkazuje se na ni.
39. V právě posuzované věci byla většina identických bodů katastrálním úřadem pro obnovu katastrálního operátu převzata ze ZPMZ č. 427. O něm se žalobce mylně domnívá, že zobrazuje průběh sporné hranice. Jak však již soud v podrobnostech uvedl v bodě 34 shora, ten zobrazuje pouze jednotlivé body v katastrální mapě, nikoliv hranice pozemků. Přitom nikoli všechny body zaměřené v tomto ZPMZ lze považovat za identické body. Body nacházející se na jihozápadní štítové stěně domu č. p. X totiž překračují mezní chybu zobrazení podle bodu 15.1 přílohy katastrální vyhlášky, která činí 1,3 metru pro mapu pozemkového katastru v měřítku 1:2880. Nadto jak soud uvedl již výše, správní orgány přesvědčivě dovodily, že jihozápadní obvodová stěna domu nebyla při vytváření prvotní katastrální mapy (mapy stabilního katastru) do mapy vůbec promítnuta, stavba byla zakreslena jako průmět okraje střešního pláště, nikoliv obvodové stěny (jako průnik obvodové stěny do země). Body zaměřené na rozích jihozápadní štítové stěny domu č. p. X evidentně nejsou identickými body s body na sporné hranici.
40. Žalobcův požadavek, aby byla sporná hranice určena výhradně na základě ZPMZ č. 427, navazuje na jeho tvrzení, že sporná hranice je shodná s jihozápadní štítovou stěnou domu č. p. X, jinými slovy žalobce nesouhlasí s tím, že katastrální úřad nepokládal body zaměřené právě na jihozápadní štítové stěně domu č. p. X za identické body. Průběhem sporné hranice a důvody, proč není shodná s touto štítovou stěnou, se již soud zabýval v bodě 29 shora, kde vysvětlil historické postupy při mapování. V tomto kontextu je třeba vykládat i pojem „uvnitř držby“, který katastrální úřad i žalovaný užívají v tom smyslu, že bod nacházející se „uvnitř vlastní držby“ se nenachází na vlastnické hranici, zatímco bod

nacházející se „uvnitř cizí držby“ se nachází na vlastnické hranici. Tento pojem zvolený katastrálním úřadem navazuje na historický kontext, kdy při zakreslování budov do mapy pozemkového katastru hrálo zásadní roli, zda budova sousedí s pozemkem ve vlastnictví téže osoby, nebo odlišné osoby. Naopak z ničeho neplyne, že by se měl pojem „uvnitř držby“ vykládat tak, jak tvrdí žalobce, tedy jako „uvnitř pozemku“. Pojmy „držba“ a „pozemek“ označují zcela odlišné věci a ani žalobce nijak nevysvětluje, proč by měly mít v právě posuzované věci shodný význam.

41. Jako další identický bod zvolil katastrální úřad bod č. 419-110 ze ZPMZ č. 419, který byl vypracován za účelem (nerealizovaného) rozdělení pozemku p. č. X. Důvod, proč jako jediný ze všech bodů nacházejících se na nárožích domu č. p. X, mohl být identickým bodem právě a jediné bod č. 419-110 (nejsevernější roh této budovy), je skutečnost, že se shoduje s rohem této budovy tak, jak byl v roce 1841 zaměřen. Tento roh se totiž jako jediný nacházel na hranici mezi pozemky téhož vlastníka („uvnitř vlastní držby“), a proto podle instrukce z roku 1824 byla tato část obvodu domu č. p. X určena jako průnik zdiva se zemí. Ostatní body nacházející se na nárožích domu č. p. X nekorespondují s historickým zaměřením této budovy.
42. Pro posouzení správnosti zobrazení sporné hranice po obnově katastrálního operátu je klíčové, jak byla zakreslena v minulosti. Není možné hodnotit tehdejší postup geometrů podle současných zeměměřických standardů, proto neobstojí argument, že dnešní zeměměřická praxe zakresluje obvod budov zásadně podle průniku zdiva se zemí nebo že je dnes nepřipustné zohledňovat vlastnictví sousedních parcel (přitom to právě v minulosti určovalo, zda se obvod budovy zakreslí jako průnik zdiva se zemí nebo průnik okraje střešního pláště se zemí).
43. Volba identických bodů závisí na zpracovateli konkrétního měřického podkladu a zpracovatel neměřického záznamu č. 474 své rozhodnutí odůvodnil. Správní orgány se s jeho výběrem identických bodů ztotožnily, a žalovaný jej dokonce převzal do odůvodnění svého rozhodnutí (str. 13 napadeného rozhodnutí). Správní orgány tudíž neměly povinnost zdůvodňovat, proč podrobné body ze ZPMZ č. 419, jejichž užití se žalobce domáhá, nevyužily jako identické body. Námitka je nedůvodná.
44. K otázce správnosti výsledku obnovy katastrálního operátu, pokud jde o spornou hranici, soud závěrem uvádí, že ve prospěch správnosti provedené obnovy svědčí podklady, které jsou součástí spisového materiálu jako dokument č. 60, tj. soutisky neměřického záznamu č. 474 s katastrální mapou platnou před obnovou operátu a dále s mapou pozemkového katastru. Podle nich zobrazení sporné hranice v neměřickém záznamu zhruba odpovídá jejímu zobrazení v katastrální mapě před obnovou katastrálního operátu i v mapě pozemkového katastru, a to výrazně přesněji, než kdyby měla být vedena jako spojnice bodů 427-9 a 427-24 (nároží stavby č. p. X), tedy místem průniku zdiva se zemí na jihozápadní štítové zdi stavby. Až do provedení obnovy katastrálního operátu byla ve všech mapových dílech zobrazena sporná hranice shodně se zákresem domu č. p. X. V neměřickém záznamu č. 474 došlo k diferencovanému zobrazení sporné hranice a domu. Žalobce se domnívá, že to je na úkor pozemků v jeho vlastnictví, neboť sporná hranice byla přenesena na jeho pozemek oddálením od domu č. p. X. Tak tomu ovšem není. Budova č. p. X byla nově v souboru geodetických informací vymezena pomocí její jihozápadní štítové zdi. Zatímco od počátku byla zobrazena jako průmět okraje střechy, nyní je vedena jako spojnice bodů 427-9 a 427-24, což jsou body stanovené na rozích obvodových stěn budovy č. p. X. Sporná hranice je zakreslena stále stejně, pouze došlo ke

zmenšení délky budovy, v důsledku čehož vznikl v obnoveném souboru geodetických informací volný prostor mezi spornou hranicí pozemků a zakreslením obvodových zdí budovy dle faktického stavu.

45. Dále žalobce namítá, že katastrální úřad měl ve věci nařídít místní šetření. Tato námitka je nedůvodná, protože při obnově katastrálního operátu přepracováním není katastrální úřad ve věci povinen konat místní šetření. Z povahy věci to ani není nutné, neboť podle § 43 katastrálního zákona je podstatou obnovy katastrálního operátu přepracováním převod dosavadní analogové mapy (která představovala pouze zakreslení – obraz katastrálního území) na digitalizovanou mapu (která představuje soubor digitálních údajů). Katastrální úřad pracuje pouze s mapovými a zeměměřickými podklady, které má k dispozici, a neprovádí nové mapování v terénu.
46. Konečně žalobce namítá, že katastrální úřad odmítl jeho důkazní návrhy. K tomu je třeba podotknout, že sama skutečnost, že se správní orgán neztotožní s právním názorem účastníka, neznamená, že by „odmítl důkazy“, na kterých účastník svůj odlišný právní názor staví. V dané věci žalobce tvrdí, že měl žalovaný pro určení vlastnické hranice použít ZPMZ č. 427, že měl pokládat spornou hranici za shodnou s jihozápadní štítovou stěnou domu č. p. X a že měl vzít za své závěry vyslovené doc. Ing. Č.. Správní orgány obou stupňů však ve svých rozhodnutích vysvětlily, proč tyto závěry, které z těchto listinných důkazů, jež jsou součástí správního spisu, vyvozuje žalobce, nejsou správné. Konkrétně proto, že ZPMZ č. 427 nezobrazuje vlastnickou hranici, nýbrž jen jednotlivé identické body, z nichž ne všechny (zejména nikoli ty na jihozápadní štítové stěně budovy a na obou nárožích) lze k určení sporné hranice využít, protože jihozápadní štítová stěna na sporné hranici nikdy neležela (nikdy se s ní neshodovala). K tomu viz bod 38 a násl. tohoto rozsudku, kde soud rozebral volbu jednotlivých identických bodů. Jde-li o posudek doc. Ing. Č., katastrální úřad uvedl v prvostupňovém rozhodnutí, že znalecký posudek nepředstavuje podklad, z něhož by bylo možno pro potřeby obnovy katastrálního operátu vycházet. Jelikož se na něj však žalobce v řízení stále odvolával, uvedly správní orgány obou stupňů své výhrady k tomuto posudku, s ohledem na něž jej nepokládají za správný (viz str. 8 a 12 prvostupňového rozhodnutí a str. 16 až 18 a 21 napadeného rozhodnutí) – mj. 1) zadání posudku a nález spolu vzájemně nekorespondují, 2) znalec vycházel z verze ZPMZ č. 140, která nebyla ověřena (potvrzena) katastrálním úřadem, 3) na soutisku digitalizované katastrální mapy s rastrovým obrazem mapy stabilního katastru není uvedeno měřítko, proto nelze posoudit, zda nebyla překročena mezní odchylka, 4) dle výsledku výpočtů znalce měl být s ohledem na překročení přípustné mezní polohové chyby vyloučen z transformačního klíče bod č. 427-24 (jihozápadní roh budovy č. p. X), 5) tvrzení znalce, že body č. 427-9 a 427-24 jsou body na hranici pozemků, tj. jedná se o identické body, je nesprávné. Soud uzavírá, že není pravda, že by se správní orgány odmítly zabývat důkazy navrženými žalobcem. Soud přisvědčil výhradám správních orgánů formulovaným vůči znaleckému posudku, které nejsou toliko formálního charakteru, nýbrž vyvrací správnost jeho závěrů. Jelikož katastrální orgány samy disponují potřebnými odbornými znalostmi, nebyly povinny zadat zpracování jiného znaleckého posudku, jakmile vyšla najevo nesprávnost znaleckého posudku, jehož se dovolával žalobce (§ 56 správního řádu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2009, č. j. 8 As 40/2008-170). S ohledem na vlastní odborné předpoklady přitom mohly správní orgány vyvrátit správnost posudku doc. Ing. Č. samy, což také přesvědčivě učinily. Žalobce poukázal v replice na to, že neuvedení měřítka u soutisku map ve znaleckém posudku nebrání provedení vizuálního porovnání mapy stabilního katastru s mapou obnoveného

katastrálního operátu. K tomu soud uvádí, že katastrální úřad přistoupil k soutisku neměřického záznamu č. 474 s rastrem mapy pozemkového katastru v měřítku 1:500. Ze soutisku nelze seznat významnější odchylky překračující předepsanou mez tolerance (k tomu viz bod 44 výše). Soudní znalec doc. Ing. Č. ve svém posudku nijak nehodnotí postup správních orgánů v rámci řízení o námitkách žalobce proti obnovenému katastrálnímu operátu, tj. správnost neměřického záznamu č. 474 a odůvodnění volby identických bodů. Znalec se vyjadřuje pouze k původní podobě obnoveného katastrálního operátu, která vycházela z převzetí ZPMZ č. 447 (toto pochybení správní orgány uznaly). Námitka je nedůvodná.

47. Žalobce dále v žalobě a následně též v replice poukázal na to, že provést opravu hranice na základě neměřického záznamu je v rozporu s § 78 odst. 1 katastrální vyhlášky, stejně jako není možné provést opravu hranice pozemků bez souhlasného prohlášení vlastníků sousedících pozemků (§ 44 odst. 3 katastrální vyhlášky). K tomu soud uvádí, že v daném případě dochází k opravě chyby v rámci řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu. Katastrální úřad v obnoveném souboru geodetických informací vyznačil spornou hranici na základě ZPMZ č. 447. V rámci řízení o námitkách dospěly správní orgány k závěru, že v důsledku právě uvedeného došlo k chybě při vyhotovení obnoveného souboru geodetických informací. Neměřický záznam č. 474 byl tedy vyhotoven jako podklad pro to, aby v obnoveném katastrálním operátu byla odstraněna zjištěná chyba a sporná hranice byla vyznačena v souladu s jejím vyznačením v obnovovaném katastrálním operátu. Neměřickým záznamem č. 474 došlo pouze k tomu, že bylo korektně převzato vyznačení sporné hranice v obnovovaném katastrálním operátu. Nejde tedy o opravu hranice ve smyslu § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, neboť se tím neopravuje chybné geometrické a polohové určení v platném katastrálním operátu, pouze se opravuje pochybení při obnově katastrálního operátu před vyhlášením jeho platnosti. Zmiňované ustanovení tedy na věc nedopadá, jde naopak o opravu chyby ve smyslu § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, která byla v souladu s tímto ustanovením provedena na podkladě původního výsledku zeměměřické činnosti. Jelikož nebylo třeba spornou hranici zaměřit v terénu, neboť oprava byla provedena výlučně korektním převedením záznamu z analogové mapy do datového souboru (v rámci toho došlo k blokové transformaci a vektorizaci), postačovalo vyhotovit neměřický záznam (§ 78 odst. 1 katastrální vyhlášky). Účely, pro které lze neměřický záznam vyhotovit, jsou ve zmíněném ustanovení upraveny toliko demonstrativně, tedy není vyloučeno, aby byl neměřický záznam vyhotoven za účelem korektního převzetí hranice pozemků v rámci prováděné obnovy katastru nemovitostí (jako podklad pro vyhovění námitkám proti obnovenému katastrálnímu operátu). Identické body, které byly použity k blokové transformaci, byly již dříve zaměřeny v terénu záznamem podrobného měření změn (§ 77 katastrální vyhlášky). Žalobní bod je nedůvodný.
48. Protože soud neshledal žádný žalobní bod důvodným, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. Soud neprovedl důkaz ohledáním sporné hranice na místě, jak navrhl žalobce, protože to k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nebylo potřeba. Soud vycházel ze správního spisu, který měl k dispozici, a o průběhu sporné hranice si učinil úsudek na základě písemností, které jsou v něm obsaženy.
50. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl ve věci

úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osobám zúčastněným na řízení mohou podle § 60 odst. 5 s. ř. s. vzniknout náklady řízení jen v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Jelikož soud v tomto řízení osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu